

SEMINARSKI RAD

Tema: POJAM I PREDMET PSIHOLOGIJE

<http://www.MATURSKIRADOVI.NET/>

1. RAZVOJ PSIHOLOGIJE

Interes za psihologiju star je koliko i ljudsko društvo, jer je čovek oduvek želeo da upozna ljude oko sebe, sazna šta oni misle, žele i nameravaju. Od toga je zavisilo njegovo blagostanje, a vrlo često i opstanak. No, uprkos svega, toga, psihologija kao samostalna nauka relativno je mlada - stara je jedva nešto preko sto godina. Zbog toga je psiholog Herman Ebbinghaus (1850-1909) rekao da psihologija »ima dugu prošlost, a kratku isto istoriju«.

Kad je reč o istorijskim korenima psihologije, onda se može reći da oni, s jedne strane, potiču iz filozofije, a s druge, iz prirodnih nauka. Filozofski koreni psihologije, a time i njeni prvi počeci, vezani su za filozofsku misao starih Grka

Reč »psihologija« potiče od reči psihe (duša) i logos (nauka). U prevodu to znači daje psihologija »nauka o duši«. Ova definicija ima svoj istorijski smisao, pa je tako i tumačimo. Kovanica »psihologija« nastala je znatno kasnije, a prvi je upotrebio pesnik i filozof Marko Marulić, oko 1517. godine.

Sve do druge polovine XIX veka, psihologija je bila deo filozofije i korišćena je za objašnjenje nekih filozofskih postavki. Za razvoj psihologije kao nauke veliki uticaj imali su filozofski pravci racionalizam i empirizam.

Među racionalistima najveći uticaj su imali filozofi Rene Dekart (1596-1650) i Baruh Spinoza (1632-1677). Dekartovi filozofski nazori imali su jak uticaj na neke psihološke pravce, a posebno na geštalt-psihologiju. Dekart je priznavao dve supstance (dušu i telo). Baruh Spinoza priznavao je samo jednu supstancu, koja je bila i duhovna i materijalna. Ovaj filozof je izučavao i konflikte u ljudskom ponašanju, pa bi se s pravom mogao smatrati prethodnikom dinamičke psihologije.

Među filozofima empirijske orijentacije za razvoj psihologije poseban značaj je imao Džon Lok (1632-1704). Od svih filozofa novog veka on je svojim empirizmom najviše uticao na karakter i pravac razvoja psihologije. Poseban uticaj ovaj filozof je imao na osnivača psihologije kao samostalne nauke, psihologa Viljema Vunta (1832-1920).

Polazeći od kriterijuma preuzetih iz prirodnih nauka da se jedna nauka može zvati tim imenom pod uslovom da svoje nalaze eksperimentalno dokaže, formiranje psihologije kao nauke smatra se osnivanjem Prve psihološke laboratorije u Lajpcigu 1879. godine - od strane psihologa Viljema Vunta.

Međutim, jedna grupa psihologa, za datum formiranja psihologije kao nauke uzima pojavu knjige »Principi fiziološke psihologije« (1873-74) godine, koju je napisao Viljem Vunt. Ovi autori navode da je u toj knjizi V. Vunt jasno defini- predmet istraživanja i metode kojima se on istražuje, što je bitno za formiranje nauke.

Period razvoja naučne psihologije od njenog osnivanja do danas mogao bi se podeliti na tri etape:

Prva etapa razvoja naučne psihologije karakteriše se uticajem prirodnih nauka, naročito fizike i hemije. Pod uticajem ovih nauka psihologija pokušava da otkrije osnovne elemente u čovekovom psihičkom životu, i na osnovu njih izučava ljudsko ponašanje. U tom periodu vrše se obimna istraživanja, a naročito se ispituje osjetljivost kože, zatim čula vida, sluha, kao i drugih čula. Psihologija pokušava da odgovori na pitanje šta sve čovek radi. Psihologiju nije interesovao čovek kao individua, već neke vrednosti, dobijene eksperimentalnim istraživanjima. Rezultati koji su postignuti, bili su polazna osnova za dalju klasifikaciju i definisanje najjednostavnijih psihičkih procesa i metoda njihovog istraživanja. Istovremeno, značajna istraživanja na području pamćenja i zaboravljanja izvršio je psiholog Herman Ebbinghaus, koja su i danas aktuelna.

Druga etapa razvoja psihologije karakteriše se uticajem biologije, naročito Darwinovog učenja. Ova etapa traje do 1910. godine. Psihologija postaje bliža životu. Psiholozi pokušavaju da odgovore na pitanje kako dolazi do pojedinih procesa i pojava u čovekovom ponašanju. Oni se bave proučavanjem ljudskih sposobnosti, uticajem nasleđa i sredine na razvoj čoveka i individualnim razlikama.

Treća etapa počinje pojavom knjige »Uvod u socijalnu psihologiju« (1908) psihologa Viljema Mek Dugala (1870-1938). Pored pitanja šta i kako čovek radi, sada psihologija pokušava da odgovori i na pitanje zašto tako radi. Davanjem odgovora na ovo pitanje, psihologija se uvrštava u red nauka. U ovom periodu psihologija izučava motive ponašanja, ponašanje ljudi u grupi, uticaj socijalne sredine na ljudsko ponašanje i druge važne fenomene u čovekovom ponašanju.

S obzirom na to da je čovek i biološko i socijalno biće, psihologija je ujedno i prirodna i društvena nauka i nalazi se između biologije kao prirodne i sociologije kao društvene nauke.

U klasifikaciji nauka, akademika Kedrova, psihologija zauzima centralno mesto između prirodnih nauka, s jedne strane, i društvenih, sa druge. Slično mišljenje imao je i Albert Ajnštajn. Ovo proizlazi iz toga što je čovek i prirodno i društveno biće. Otuda danas nema nijednog područja ljudske prakse u kojem psihologija, barem u embrionalnom vidu, nije dala neke rezultate.

U stogodišnjoj istoriji psihologije bilo je bezbroj psiholoških pravaca, škola i doktrina (neki autori govore i o broju 50), međutim, među njima sigurno su najpoznatije: strukturalna psihologija, geštalt-psihologija, refleksologija, bihevizizam, psihoanaliza i funkcionalna psihologija.

Strukturalna psihologija istražuje strukturu psihičkih procesa i pojava. Nastojeći da nađe elemente iz kojih su oni sastavljeni. Ovo je najstariji pravac u psihologiji, a njegovi najugledniji predstavnici bili su Nemač Viljem Vunt (1832-1920) osnivač psihologije kao nauke i Amerikanac Edvard Tičener (1867-1927).

Sasvim suprotno mišljenje zastupaju predstavnici pravca geštalt-psihologije (»Geštalt« je nemačka reč i u prevodu znači celina, ali se u našoj psihološkoj literaturi ne prevodi) naglašavajući da su psihičke pojave nedeljive celine. Glavni njeni predstavnici su nemački psiholozi Maks Vethajmer (1880-1943), Kurt Kofka (1886-1941) i Volfrang Keler (1887-1967). Sva trojica su pred drugi svetski rat prešli u SAD i značajno uticali na američku psihološku misao.

---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----

[BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST](http://WWW.SEMINARSKIRAD.ORG)
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com